Sp. zn.: Si 100/2025

VRCHNÍ SOUD V PRAZE
Náměstí Hrdinů 1300, 140 00 Praha – Pankrác
tel.: 261 196 111, e-mail: podatelna@vsoud.pha.justice.cz, IDDS: **3fvabbh**

ROZHODNUTÍ

Vrchní soud v Praze, jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*InfZ*"), rozhodl o žádosti Františka Matuly, nar. 6. 2. 1999, bytem Chotovice 66, 473 01 Nový Bor**,** doručené dne 20. 2. 2025, takto:

Podle § 15 odst. 1 InfZ za použití § 11 odst. 4 písm. a) a b) InfZ **se žádost odmítá**.

Odůvodnění:

1. Žádostí o informace ze dne 18. 2. 2025, doručené Vrchnímu soudu v Praze dne 18. 2. 2025 se žadatel domáhal poskytnutí informace, spočívající v zaslání následujícího dokumentu: *„usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 10. 9. 2024, sp. zn. 14 To 24/2024, příp. jiných rozhodnutí vydaných po 24. 8. 2022 o opravných prostředcích proti rozhodnutí Městského soudu v Praze, sp. zn. 71 T 3/2021".*

2. Usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 10. 9. 2024, sp. zn. 14 To 24/2024 byl podle § 127 odst. 6 zák. č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních k odvolání odsouzeného, Městského státního zastupitelství v Praze, Ministerstva spravedlnosti České republiky a zúčastněné osoby, zrušen rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2023, č. j. 71 T 3/2021-1237 z důvodů uvedených v § 258 odst. 1 písm. b), c) trestního řádu a dále bylo znovu rozhodnuto, že podle § 259 odst. 1 trestního řádu se věc vrací Městskému soudu v Praze, aby ji znovu projednal a rozhodl. Jedná se tak o probíhajícího – dosud pravomocně neskončené – trestní řízení.

3. Podle § 11 odst. 4 InfZ povinné subjekty dále neposkytnou informace o **a)** probíhajícím trestním řízení, nebo týkající se trestního řízení, pokud by její poskytnutí ohrozilo či zmařilo účel trestního řízení, zejména zajištění práva na spravedlivý proces, **b)** rozhodovací činnosti soudů s výjimkou rozsudků, **c)** plnění úkolů zpravodajských služeb, nebo o činnosti zpravodajských služeb, pokud by poskytnutí této informace ohrozilo plnění jejich úkolů či ochranu utajovaných informací, **d)** přípravě, průběhu a projednávání výsledků kontrol v orgánech Nejvyššího kontrolního úřadu, **e)** činnosti Finančního analytického úřadu podle zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu nebo podle zákona o provádění mezinárodních sankcí, **f)** činnosti České národní banky v souvislosti s vedením centrální evidence účtů. Ustanovení zvláštních zákonů o poskytování informací v uvedených oblastech tím nejsou dotčena.

4. Povinný subjekt se zabýval tím, zda lze žádosti vyhovět a dospěl k závěru, že tomu tak (z níže uvedených důvodů) není.

K výluce z poskytování práva na informace podle § 11 odst. 4 písm. a) InfZ

5. V usnesení ze dne 26. 4. 2012, sp. zn. II. ÚS 2211/09 Ústavní soud zdůraznil, že je nutno odlišit (obecné) právo na informace a právo účastníků řízení na nahlížení do spisu. Je nepochybné, že i osoby, jež nejsou účastníkem řízení, mají právo na informaci o výsledku sporu, byť i ve formě nepravomocného rozsudku, nemají však právo být informováni o všech aspektech soudního řízení (nehledě na to, zda probíhajícího nebo skončeného), neboť toto právo svědčí pouze účastníkům daného řízení.

6. Vzhledem k tomu, že právo na informace zakotvené na zákonné úrovni právě InfZ je právem vyplývajícím z čl. 17 Listiny základních práv a svobod, je třeba ve smyslu čl. 4 odst. 4 Listiny vykládat zákonné limity tohoto práva předpokládané v 17 odst. 3 a odst. 4 Listiny restriktivně. Termín trestní řízení je tedy, v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu i soudu Ústavního, třeba vykládat zpravidla v užším smyslu (tj. ve smyslu širšího práva na informace), spíše jako fázi trestního stíhání konkrétní osoby (k rozdílu mezi trestním řízením a trestním stíháním viz § 12 odst. 10 tr. řádu).

7. Těmto hlediskům odpovídá právní úprava obsažená v InfZ, kdy systematickým, doslovným výkladem obou shora uvedených výjimek z informační povinnosti vyplývá, že standardem je, že soudy o své rozhodovací činnosti informace neposkytují právě s výjimkou rozhodnutí ve formě rozsudků, neboť obžalovaný může být shledán vinným či naopak zproštěn obžaloby výhradně rozhodnutím soudu v této formě. Stejným výkladem dospějeme k závěru, že za rozhodovací činnost soudu jsou ve smyslu InfZ považována obecně i soudem vydaná rozhodnutí, jak vyplývá z explicitně uvedené výjimky v podobě rozhodnutí učiněných ve formě rozsudku. Ze vzájemného vztahu těchto výjimek pak, s přihlédnutím k tomu, že nálezem Ústavního soudu ze dne 30. března 2010, vyhlášeném pod č. 123/2010 Sb., došlo k vypuštění omezení poskytovaných rozsudků pouze na pravomocné, by se však toto omezení dle doslovného výkladu mělo zpravidla nadále dočasně uplatnit ve vztahu k rozsudkům v neskončených trestních věcech, neboť až právní mocí rozsudku se trestní stíhání končí (§ 12 odst. 10 tr. řádu).

8. V souladu s uvedeným restriktivním (tedy nikoliv doslovným) výkladem informačních výluk podle § 11 odst. 4 písm. a) a písm. b) InfZ Vrchní soud v Praze poskytuje zásadně znění trestních rozsudků ve skončených trestních věcech a dále zpravidla i těch usnesení, jimiž je rozhodováno ve veřejném zasedání o odvolání podaném proti rozsudku soudu prvního stupně, v jejichž důsledku dojde ke skončení trestního stíhání, a která se tak svým charakterem (způsobem projednání, vyhlášení i významem pro trestní řízení) do jisté míry blíží rozhodnutím učiněným ve formě rozsudku (byť nikdy nemohou obsahovat výrok o vině či trestu), v odůvodněných případech pak i usnesení nemeritorního charakteru (např. rozhodnutí o příslušnosti). Zde je však třeba připomenout i specifický charakter rozsudků, u nichž je dána povinnost veřejného vyhlášení v čl. 96 odst. 2 Ústavy ČR (což však nezakládá automaticky právo na poskytnutí textu rozsudku).

9. Při vyřizování žádosti o poskytnutí informací týkajících se trestního řízení postupují povinné subjekty podle zákona o svobodném přístupu k informacím, přičemž však musejí brát v úvahu i relevantní ustanovení trestního řádu (zejména citovaný § 8a), která tak hrají roli i při výkladu výluk z poskytování informací dle § 11 odst. 4 písm. a) a odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 12. 2010 č. j. 1 As 44/2010-103, č. 2241/2011 Sb. NSS, zejména body 26 a 34, shodně též FUREK, op. cit., § 11).

10. Zejména v trestním řízení [jak ostatně naznačuje výslovné omezení vyplývající z § 11 odst. 4 písm. a) InfZ systematicky zařazené jako první výluka z informační povinnosti v citovaném odstavci] je třeba zohlednit účel a specifický charakter tohoto řízení, který je spojen s řadou negativních dopadů do sféry osoby, proti níž je trestní řízení vedeno. Nelze přehlédnout, že rozhodnutí vydávaná v trestním řízení v jiné formě, nežli ve formě rozsudku často obsahují detailní skutečnosti týkající se soukromého života (rodinné vztahy, zdravotní stav, majetková situace) osob, proti nimž je trestní řízení vedeno (případně i osob dalších, např. poškozených a svědků), a které nemají přímou

souvislost s projednávanou trestnou činností, s čímž souvisí i další omezení poskytování informací vyplývající z § 8a odst. 1 tr. řádu (Při poskytování informací o své činnosti veřejnosti orgány činné v trestním řízení dbají na to, aby neohrozily objasnění skutečností důležitých pro trestní řízení, nezveřejnily o osobách zúčastněných na trestním řízení údaje, které přímo nesouvisejí s trestnou činností, a aby neporušily zásadu, že dokud pravomocným odsuzujícím rozsudkem není vina vyslovena, nelze na toho, proti němuž se vede trestní řízení, hledět, jako by byl vinen.) Anonymizace přitom často není efektivně možná, zejména v případech mediálně známějších případů, jakým je i případ zde řešený.

11. V případě neskončených trestních stíhání je také třeba respektovat též zájem společnosti na jeho řádném průběhu a skončení, kdy je často v rozhodnutí o vrácení věci rozebírána potřeba provedení dalšího dokazování. V tomto případě jde podle § 259 odst. 1 trestního řádu o vrácení věci soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí, kdy byly odvolacím soudem uloženy soudu prvého stupně závazné pokyny, kterými se soud prvého stupně bude muset řídit a bude podle nich přistupovat k hodnocení jednotlivých důkazů. Zejména v takových případech tak mají uvedené informační výluky svůj smysl, kdy právo na informace, jímž se realizuje zájem společnosti na veřejné diskuzi nad rozhodovací činností soudů, je při jejich aplikaci odpovídajícím způsobem naplněno tím, že informace mají být poskytnuty zásadně až po skončení konkrétního trestního stíhání v relevantním rozsahu obsaženém v konečném rozhodnutí, zejména jde-li o rozhodnutí vydané ve formě rozsudku. Ve stadiu řízení před soudem, tedy poté, co soud přijme k projednání obžalobu podanou státním zástupcem, je průběžně právo na informace též realizováno tím, že řízení před soudem je zásadně veřejné a následné vyhlášení konečného rozsudku je veřejné vždy (zde je tedy prováděn v podstatě faktický test proporcionality tím, že představitelům veřejnosti „stojí za to“ se jednání osobně účastnit). V případném rozsudku pak budou koneckonců řešeny i ty zásadní otázky, které vedly k dřívějšímu zrušovacímu rozhodnutí.

12. Požadovaná informace ve věci odvolacího řízení, vedeného před Vrchním soudem v Praze pod sp. zn. 14 To 24/2024, souvisí s trestním řízením vedeným u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 71 T 3/2021. Rozsudkem ze dne 30. 11. 2023 Městský soud v Praze v řízení o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí podle § 124 odst. 1 zákona č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních (dále jen z. m. j. s.) výrokem I. napadeného rozsudku uznal na území České republiky rozsudek švýcarského Federálního trestního soudu sp. zn. SK.2011.24, ze dne 10. října 2013, s dodatkem ze dne 29. listopadu 2013 a opravou ze dne 30. května 2014, v právní moci dne 5. dubna 2018, ve spojení s rozsudkem švýcarského Federálního trestního soudu sp. zn. 6B 663/2014, ze dne 22. prosince 2017, v celém výroku o vině týkajícím se odsouzeného a částečně ve výroku o trestu, konkrétně ve výroku o uložení propadnutí náhradní hodnoty ve prospěch Švýcarské konfederace. Rozhodnutí soudu prvého stupně bylo napadeno odvoláním odsouzeného, Městského státního zastupitelství v Praze, Ministerstva spravedlnosti České republiky a zúčastněné osoby, o němž odvolací soud rozhodl a napadený rozsudek z důvodů uvedených v § 258 odst. 1 písm. b), c) trestního řádu zrušil a podle § 259 odst. 1 trestního řádu se věc vrátil Městskému soudu v Praze k novému projednání a rozhodnutí. Informace, o jejichž poskytnutí žadatel usiluje, se tak týkají probíhajícího – dosud pravomocně neskončeného – trestního řízení. Jeho obsahem jsou mimo jiné také informace o povaze obvinění, procesních stanovisek a argumentace stran trestního řízení ve věci opravného prostředku, respektive hodnocení a stanoviska odvolacího soudu stran jednotlivých provedených důkazů. I s ohledem na zásadu presumpce neviny (§ 2 odst. 2 a § 8a odst. 1 tr. řádu) je třeba přistupovat k poskytování informací o probíhajícím trestním řízení restriktivně tak, aby nedošlo k zásahu do práv stran řízení. Rovněž je nutno zdůraznit, že požadované rozhodnutí ze dne 27. 6. 2024 nebylo vydáno ve formě rozsudku, ale ve formě usnesení, které se nevyhlašuje veřejně a není rozhodnutím ve věci samé (§ 265a odst. 2 tr. řádu *a contrario*), je u něj proto dána nižší míra významu z hlediska veřejné kontroly státní moci. Povinný subjekt současně nad rámec výše uvedeného v souladu s právním názorem Nejvyššího správního soudu (rozsudek NSS ze dne 12. 06. 2023 č. j. Kss 6/2022-109) uvádí, že pro hodnocení poskytnutí

informace nemůže být rozhodné, zda se část (třebas i převážná) již v médiích vyskytla. Jak NSS v citovaném rozsudku uzavřel, fakt, že se nějaké informace či jejich střípky již v médiích vyskytovaly, není zásadně důvod pro to, aby soud takto uniklé informace autorizoval a kvalitativně a kvantitativně posílil tím, že poskytne komplexní obsah soudních rozhodnutí se všemi souvislostmi a detaily, bez ohledu na to, že nešlo o usnesení o zahájení trestního stíhání, nýbrž (jen) o informačně méně bohaté vazební usnesení a příkazy k prohlídkám

13. Povinný subjekt tak poté, co prostudoval proto relevantní judikaturu, dospěl z uvedených důvodů k závěru, že požadované informace jsou informacemi, které se podle § 11 odst. 4 písm. a) InfZ (s přihlédnutím k § 8a odst. 1 § InfZ, k čl. 9 odst. 1 GDPR, k § 81 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku a k § 8a odst. 1 tr. řádu) neposkytují.

K výluce z poskytování práva na informace podle § 11 odst. 4 písm. b) InfZ

14. Povinný subjekt se dále zabýval tím, zda ohledně požadovaných informací není dána rovněž výjimka, resp. zákaz jejich poskytování podle výjimky podle § 11 odst. 4 písm. b) InfZ. Vedle výkladu, který povinný subjekt shrnul v odst. 3 a násl. odůvodnění výše, povinný subjekt dále shrnuje, že k výkladu pojmu „rozhodovací činnost soudů" podle citovaného ustanovení se recentní judikatura vyjadřuje následujícím způsobem:

    - v rozsudku ze dne 26. 11. 2020, č. j. 11 A 114/2019-28 Městský soud s odkazem na 5 odst. 3 instrukce Ministerstva spravedlnosti č. j. 13/2008-SOSV-SP ze dne 24.7.2009, uzavřel, že pojem „rozhodovací činnost soudů" zahrnuje nejen vlastní rozhodování soudů, ale také jejich postup v soudním řízení, jejich úkony směřující k zjištění skutkového stavu věci a úkony účastníků učiněné vůči soudu a ostatním účastníkům řízení v rámci projednávání sporů a jiných právních věcí;
    - v rozsudku ze dne 20. 2. 2024, č. j. 5 A 140/2021-51, Městský soud v Praze uzavřel, že ne každá informace, jež je poskytnuta soudu, se stává chráněnou podle citovaného ustanovení. Je nutné posuzovat důvod, pro který byla informace vytvořena. Byla-li informace vytvořena za účelem soudního řízení, bude zpravidla chráněna § 11 odst. 4 písm. b) InfZ. Dostala-li se sice do dispozice soudu, avšak nebyla za tímto účelem vytvořena, pak by měla být poskytnuta (nevztahují-li se na ní jiné důvody pro její odmítnutí), protože její neposkytnutí nesleduje ochranu rozhodovací činnosti soudů. Jelikož v projednávané věci bylo požadovanou informací znění kasační stížnosti, jednalo se dle Městského soudu o informaci naprosto zjevně vytvořenou právě a jen za účelem soudního řízení, a proto i o informaci chráněnou dle § 11 odst. 4 písm. b) InfZ. K obdobným závěrům dospěl Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 23. 6. 2022, č. j. 11 A 177/2019-169, kde uzavřel, že vzájemná procesní podání účastníků řízení spadají pod pojem „rozhodovací činnost soudů" podle § 11 odst. 4 písm. b) InfZ, přičemž tento výklad byl shledán správným rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2023, č. j. 4 As 213/2022-49.

15. V poměrech informací vyžádaných povinný subjekt uzavřel, že požadované informace představují rozhodovací činnosti soudů, ohledně níž platí zákaz poskytování informací podle § 11 odst. 4 písm. b) InfZ. Znění opravného prostředku (procesního podání) je procesním úkonem těchto stran trestního řízení, vytvořeným jen za účelem jeho použití v trestním řízení. Jinými slovy, usnesení odvolacího soudu, zabývající se odvoláním odsouzeného, Městského státního zastupitelství v Praze, Ministerstva spravedlnosti České republiky a zúčastněné osoby, obsahuje právě takové skutečnosti a argumenty těchto stran řízení, jimiž napadli rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2023, sp. zn. 71 T 3/2021. Z tohoto důvodu proto představuje informaci chráněnou citovaným ustanovením (srov. též výklad předchozím odstavci odůvodnění). Povinný subjekt uzavírá, že rozhodnutí Vrchního soudu v Praze (14 To 24/2024), kterým z podnětu odvolání odsouzeného, Městského státního zastupitelství v Praze, Ministerstva spravedlnosti České

republiky a zúčastněné osoby napadený rozsudek zrušil a podle § 259 odst. 1 trestního řádu věc vrátil Městskému soudu v Praze k novému projednání a rozhodnutí, se týká zejména povahy obvinění vzneseného vůči obžalovaným, obsahu jednotlivých provedených důkazů, jakožto specifikace trestu propadnutí náhradní hodnoty stran finančních prostředků na bankovních účtech (zaknihovaných cenných papírů) nebo pozemků a zastavěných ploch, respektive odvolacím soudem uloženy soudu prvého stupně závazné pokyny, kterými se soud prvého stupně bude muset řídit a bude podle nich přistupovat k hodnocení jednotlivých důkazů. Takovéto rozhodnutí odvolacího soudu je (v kontextu trestního řízení) mezitímním výstupem vydaným v rámci jeho rozhodovací činnosti ve smyslu § 11 odst. 4 písm. b) InfZ. Nejedná se přitom o rozsudek ve smyslu tohoto ustanovení, ohledně nějž by se zákaz poskytnutí informace neuplatnil. Z uvedených důvodů tak povinný subjekt dospěl k závěru, že požadované informace jsou informacemi, které se podle § 11 odst. 4 písm. b) InfZ (s přihlédnutím k § 8a odst. 1 § InfZ, k čl. 9 odst. 1 GDPR, k § 81 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku a k § 8a odst. 1 tr. řádu) neposkytují.

Závěr

16. S ohledem na výše uvedené závěry povinný subjekt žádost o informaci žadatele podle § 15 odst. 1 InfZ za použití § 14 odst. 4 písm. a) a b) InfZ odmítl.

Poučení: Proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti lze podle § 16 odst. 1 InfZ ve spojení s § 83 odst. 1 SpŘ podat odvolání. Odvolání se podává Ministerstvu spravedlnosti prostřednictvím Vrchního soudu v Praze do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí. Musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo a musí být podepsáno.

V Praze dne 28. 2. 2025

JUDr. Luboš Dörfl, Ph.D., v. r.
předseda Vrchního soudu v Praze

Mgr. Ing. Daniel Macháček, DiS., LL.M.
z pověření předsedy
Vrchního soudu v Praze

Za správnost: A. Baldová

Alena Baldová
Digitálně podepsal Alena Baldová
Datum: 2025.03.03 10:02:09 +01'00'